

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

Den 14. november
2016

Miljø- og fødevarerministerens besvarelse af spørgsmål nr. 85 (MOF alm. del) stillet den 18. oktober 2016 efter ønske fra Mette Abildgaard (KF).

Spørgsmål nr. 85

"Vil ministeren redegøre for, hvad det vil koste at udvide kystbeskyttelsesordningen fra Vestkysten til også at omfatte de 10 områder, der er udpeget i forbindelse med EU's oversvømmelsesdirektiv til at være særligt truet af oversvømmelse?"

Svar

Der er i udgangspunktet tale om to ikke sammenlignelige ordninger, og ordningen på Vestkysten kan således ikke direkte overføres til de områder, der er udpeget som særligt oversvømmelsestruede, jf. oversvømmelsesloven (EU's oversvømmelsesdirektiv).

Aftalen om kystbeskyttelsen på Vestkysten gennemføres efter 5-årige fællesaftaler mellem staten og kommunerne. Fællesaftalen er således grundlag for den aktivt gennemførte kystbeskyttelse, som Staten ved Kystdirektoratet er ansvarlig for at udføre. Den centrale del af Vestkysten – 110 km kyst mellem Lodbjerg-Nymindegab - er Danmarks mest udsatte erosionskyst med risiko for tilbagerykning af kysten visse steder med op til 8 meter pr. år. Med den smalle klitbarriere og det lavtliggende bagland med fjorde er meget store områder og infrastruktur oversvømmelsestruet, hvis ikke der gøres en permanent indsats for at bremse kysttilbagerykningen og risikoen for klitgennembrud ved storm.

Statens engagement på Vestkysten rækker historisk tilbage til 1800-tallet og beror på en række politiske beslutninger om, bl.a. at holde Thyborøn Kanal farbar for sejlads, sikre at det er muligt at bo og drive erhverv langs Vestkysten med sikkerhed mod oversvømmelser og tab af menneskeliv, anlæg af statshavne mv. Efter en voldsom storm i november 1981 med klitgennembrud og store oversvømmelser var der en erkendelse af, at den hidtidige indsats var fragmenteret og utilstrækkelig. Det førte til politisk beslutning om en statslig koordineret og finansieret indsats med indgåelse af den første fællesaftale på Vestkysten i 1983 mellem kommuner, amt og staten. Efter amternes nedlæggelse overgik amtets bidrag til staten. Der er yderligere tre mindre fællesaftaler (Blåvand, Lønstrup, Skagen). De gældende fællesaftaler løber i perioden 2014-2018. Aftalerne skal politisk forhandles i forbindelse med deres udløb.

Fællesaftalerne udgør herved en undtagelse fra det generelle udgangspunkt om, at det er grundejers ansvar at beskytte sin ejendom mod havet, idet staten med en række politiske beslutninger gennem de seneste 150 år har påtaget sig et særligt ansvar for beskyttelse af Vestkysten.

Oversvømmelsesloven har til formål at mindske de negative konsekvenser af oversvømmelser fra vandløb, fjorde og havet ved at fastlægge retningslinjer for vurdering og styring af risikoen for

oversvømmelser. Der er således tale om etablering af et grundlag for kommunernes planlægning og prioritering af tiltag gennem udarbejdelse af en såkaldt risikostyringsplan.

I Danmark skal kommuner med områder, der er udpeget efter oversvømmelsesloven, udarbejde en risikostyringsplan. Risikostyringsplanerne skal udarbejdes på grundlag af kort og data, som staten stiller til rådighed. Planernes formål er at fastsætte passende mål for sikkerhed og tiltag til styring af oversvømmelsesrisici under inddragelse af alle aspekter af risikostyring med særlig fokus på forebyggelse, sikring og beredskab.

Kommunerne er omdrejningspunktet i prioritering og fastsættelse af mål og tiltag for at reducere oversvømmelsesrisikoen i de udpegede risikoområder, og det skal ske med en bredere indsats end etablering af eventuelle konkrete kystbeskyttelsesanstaltninger. Etablering af kystbeskyttelse vil kunne gennemføres som kommunale kap 1a sager, jf. kystbeskyttelsesloven. Det er ikke muligt eller hensigten med oversvømmelsesloven at pålægge kommunerne at etablere en specifik form for højvandsbeskyttelse eller gennemføre andre initiativer.

Kystdirektoratet har ikke et grundlag for at beregne kommunernes omkostninger til eventuelle indsatser.

Esben Lunde Larsen

/

Ane Høiberg Nielsen